

Skriftlig fremsættelse af forslag.

Socialministeren (Nathalie Lind): Jeg har hermed den ære for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om offentlig forsorg. (*Hjælp til betaling af medlemsbidrag til arbejdsløhedskasser og sygekasser*).

Lovforslaget står i forbindelse med det af arbejdsministeren fremsatte forslag til en ny lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring. Ifølge dette sidste lovforslag, der hviler på en udvalgsbetænkning, udgår den hidtidige bestemmelse i arbejdsløshedsforsikringsloven om ydelse af hjælp til betaling af bidrag til anerkendte arbejdsløhedskasser. Man har anset det for rigtigst, at bestemmelsen herom optages i loven om offentlig forsorg, da hjælpen ydes gennem de sociale udvalg.

I forbindelse med bestemmelsens overførelse til forsorgsloven har man fundet det hensigtsmæssigt at underkaste denne hjælpeart de samme regler, som i almindelighed gælder for hjælp efter denne lov. Som følge heraf foreslås det, at den hidtidige begrænsning, hvorefter hjælpen kun kan omfatte halvdelen af medlemsbidraget, skal bortfalde. Endvidere foreslås denne hjælpeart underkastet forsorgslovens almindelige ankebestemmelser, ligesom det foreslås, at der skal ydes samme refusion som for anden hjælp, det vil sige 75 pct. af udgiften.

Hidtil har det sociale udvalgs afgørelser om ydelse af hjælp til medlemsbidrag ikke kunnet indannes for højere myndighed, og der er ikke ydet kommunerne refusion af udgifterne til denne hjælp.

Det er påpeget af udvalget vedrørende arbejdsløshedsforsikringen, at disse forhold formentlig medfører, at der ikke af kommunerne ydes hjælp i alle de tilfælde, hvor der er behov herfor.

Man har anset det for rimeligt og naturligt samtidig at foreslå, at reglen om hjælp til betaling af sygekassekontingent, der nu findes i sygeforsikringsloven, ligeledes overføres til forsorgsloven. Også med hensyn til den slags hjælp har der hidtil været visse begrænsninger i ankeadgangen, ligesom hjælpen ikke har været genstand for refusion. I disse henseender foreslås hjælpen — på samme måde som hjælpen til betaling af arbejdsløshedsforsikringsbidrag og med den

samme begrundelse — underkastet forsorgslovens almindelige regler.

Såvel hjælp til arbejdsløshedsforsikringsbidrag som hjælp til sygekassekontingent foreslås samlet i én enkelt bestemmelse — § 51 a — og bortset fra de omtalte ændringer, hvorved disse hjælpeformer bringes på linje med anden hjælp efter forsorgsloven, svarer bestemmelsen i realiteten til den hidtil gældende ordning.

Statens udgift ved lovforslagets gennemførelse er beregnet til ca. 3 mill. kr. årligt.

Jeg fremsætter samtidig forslag til lov om ændring af sygeforsikringsloven. (*Bortfald af kontingenthjælp*), hvorefter dennes bestemmelse om hjælp til betaling af sygekassekontingent bortfalder.

Jeg har endelig den ære at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om pension og hjælp til enker m. fl. (*Om arbejdsløshedsunderstøttelse*). Efter forslaget finder der ophævelse sted af lovens bestemmelse om, at enkepensionister ikke samtidig kan oppebære arbejdsløshedsunderstøttelse. Forslaget er en konsekvens af det fremsatte forslag til lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring, der indeholder regler om enkepensionisters adgang til understøttelse ved arbejdsløshed.

Alle de af mig herved fremsatte forslag skal træde i kraft samtidig med den nye lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring, hvilket formentlig vil sige pr. 1. oktober 1970.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslagene til tingets velvillige behandling.

Arbejdsministeren (Lauge Dahlgaard): Jeg tillader mig for det høje ting at fremsætte forslag til folketingsbeslutning vedrørende den af den 28. internationale arbejdskonference i Genève i året 1964 vedtagne konvention nr. 122 om beskæftigelsespolitik.

Konventionens hovedformål er at opfordre medlemslandene til at udarbejde og gennemføre en aktiv politik, der tager sigte på fremme af fuld og produktiv beskæftigelse på grundlag af frit valg.

Der er således tale om en bredt formuleret programmerklæring, der i modsætning til de fleste andre konventioner, der er vedtaget af de internationale arbejdskonferencer, ikke